

også på det her punkt kommet med et glimrende og ambitiøst udspil om at få en global aftale. Jeg synes også, det er vigtigt at understrege, at det netop skal være en global aftale, som vi får de store udledere af drivhusgasser med i. Ellers er det hele jo stort set meningsløst. Ganske vist står EU for en væsentlig del af udledningen, men dog globalt set egentlig ikke så meget. Så skal det virkelig virke på det globale miljø og klima, er vi nødt til at have de store udledere med.

Det er den ambition, vi støtter, og det er lykkedes at få Kommissionen til at komme med det udspil. Hvad er fru Anne Grete Holmsgaard egentlig så misfornøjet med, når det nu ligger som et godt oplæg? Vi vil selvfølgelig lægge os i selen for, at vi så også får det gennemført eller så tæt som muligt på det. Jeg ved jo ikke, hvordan holdningen vil være bordet rundt, men fru Anne Grete Holmsgaard behøver ikke tvivle på, at vi vil gøre, hvad vi kan, for at støtte Kommissionen.

Kl. 16.15

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Holmsgaard for et sidste spørgsmål.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu siger statsministeren i virkeligheden flere ting. Han siger, det er glimrende, hvad Kommissionen er kommet med. Det, Kommissionen kom med, var jo ikke 30 pct., som de selv siger er det nødvendige, men minimum 20 pct., og så kan man gå op til 30 pct. Det er jo en vidunderlig måde at gå til en forhandling på at sige: Jah, vi vil have 20 pct., og hvis der er nogen, der vil være med, så vil vi godt have 30 pct.

Det her skyldes jo bl.a., at der var for få lande, der klart markerede, at man ønskede 30 pct., og der har jeg ikke hørt Danmarks stemme overhovedet. Det kan jeg ikke forstå anderledes, end at Danmark ikke på noget tidspunkt i det her forløb har sagt klart: Det er nødvendigt med 30 pct. Så nu vil jeg gerne have at vide: Hvad er det, statsministeren mener? Er det 30 pct., der er nødvendigt, eller kan man nøjes med 20 pct. og skubbe byrden foran sig?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg støtter Kommissionens udspil, som jo meget præcist siger, at det som led i en global aftale er 30 pct., men at EU under alle omstændigheder vil forpligte sig til 20 pct. Det synes jeg er det

rigtige. Man kan selvfølgelig også plante sine ben så langt oppe i den blå luft, at det ingen mening har. Det har jo, jeg vil ikke sige ingen mening, men det har i hvert fald en begrænset betydning for det globale miljø, hvis EU går alene.

Det, det drejer sig om, er at lægge kræfter i at få en global aftale, og jeg tror da også, fru Anne Grete Holmsgaard må give mig ret i, at vi skal prøve at få USA og Japan og andre store industrilande og Kina og Indien, andre lande på vej frem, med. Det gælder da om at få dem med i en global aftale, for ellers har det jo kun i hvert fald begrænset virkning på det globale miljø. Derfor støtter vi Kommissionens udspil.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2383

17) Til statsministeren af:

Høgni Hoydal (TF):

»Har statsministeren taget nogle skridt over for andre stater eller internationale/mellemfolkelige organisationer for at meddele, at Færøerne og Grønland er imod invasionen i Irak og ikke ønsker at være del af den danske regerings politik over for Irak, og har statsministeren drøftet spørgsmålet med den færøske eller grønlandske regeringsleder?«

Høgni Hoydal (TF):

Det er blevet sagt og skrevet utallige gange både fra regeringens og Folketingets side, at i alle udenrigspolitiske spørgsmål skal færøske og grønlandske politikere medinddrages og have ægte medindflydelse på de beslutninger, der tages. Det er endda blevet sagt, at der er tale om ligeværdige parter i et såkaldt fællesskab. Men både det færøske og det grønlandske parlament har jo stemt imod Irakkrigen, endda før den startede, og jeg behøver næppe udrede konsekvenserne af den fatale beslutning, som Danmark tog ensidigt.

Derfor er mit spørgsmål til statsministeren, om statsministeren har taget nogle skridt over for andre stater eller internationale organisationer for at meddele, at Færøerne og Grønland altså er imod Irakkrigen og ikke vil inddrages i den danske regerings politik på dette område, og om man overhovedet har drøftet det her med den grønlandske og den færøske regeringsleder.